

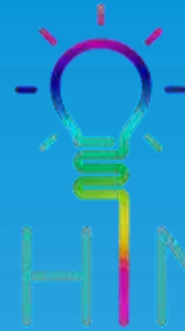

Diere Verhale

Deur Enid Blyton

Swart Borslap

THINK
DIGITAL ACADEMY

Eens op 'n tyd, aan die begin van die nuwe jaar, het die klein bruin huis mossies opgemerk dat die sprees pragtige groen, gewelddadige en pers kleure in hul vere groei. Hulle het gesien dat die rooiborsie 'n baie helderder oranje onderbaadjie aangetrek het, en dit lyk of die swartvoël sy snawel in goud gedoop het.

‘Hoekom?’ het hulle vir die spreekus gesê. ‘Hoekom?’ vir die boekvink, en, ‘Hoekom?’ vir die swartvoël.

‘Want die lente kom!’ het hulle almal geantwoord, ‘Ons sal binnekort ons vrouens soek – en ons hou daarvan om dan in ons beste geklee te wees!’

Mossies, hoekom doen julle nie iets daaraan nie? Hane- en hen mossies is presies dieselfde in die manier waarop hulle aantrek! Jy kan dalk ten minste probeer om 'n bietjie anders aan te trek in die lente, sodat wanneer jy jou maats gaan uitsoek, hulle dalk dink jy lyk aantreklik!

'Dit is 'n goeie idee,' het die haan mossies gesê. 'Ons sal na Dabble die elf gaan en haar vra of sy haar kleurstowwe sal gebruik om ons vere 'n bietjie te kleur!'

So, hulle het na Dabble gevlieg. Sy was binnenshuis en die huis was gesluit. Die mossie het op die paadjie gesprong, en hy wou net die klok lui toe een sê: 'Ons het nog nie besluit watter kleur om voor te vra nie.'

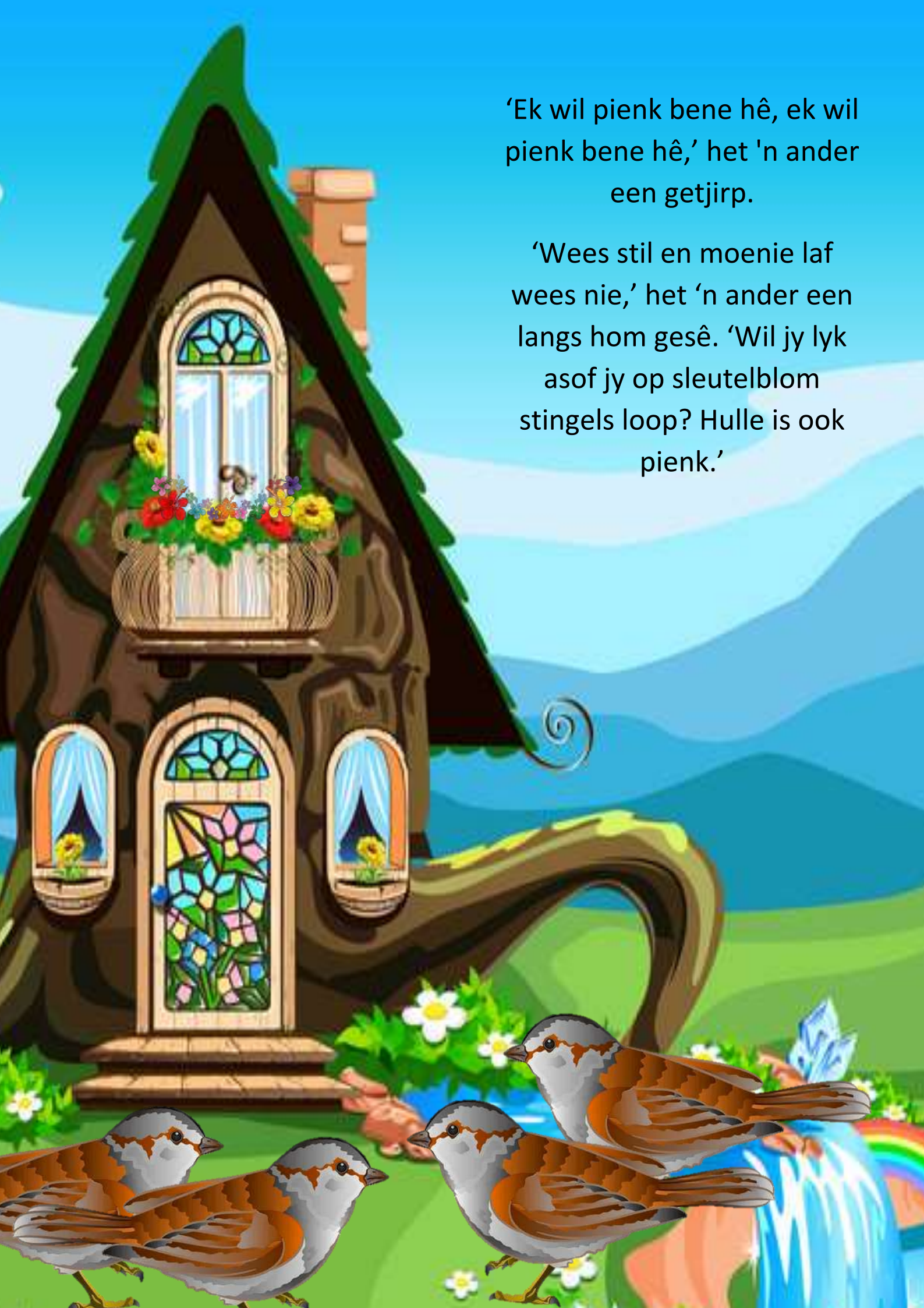

‘Ons gaan rooi baadjies hê,”
het een groot haan mossie
gesê.

‘Simpel idee!’ het 'n ander
gesê. 'Ons wil nie soos
daardie trotse rooiborsies lyk
nie.'

“Wel, kom ons kry geel
sterte en groen snawels,” het
'n ander gesê.

‘En word deur almal
uitgelag!’ het 'n vierde
mossie gegil. 'Nee, ons sal
blou vlerke en 'n blou bors
hê - baie slim.’

‘Ek wil pienk bene hê, ek wil
pienk bene hê,’ het 'n ander
een getjirp.

‘Wees stil en moenie laf
wees nie,’ het ‘n ander een
langs hom gesê. ‘Wil jy lyk
asof jy op sleutelblom
stingels loop? Hulle is ook
pienk.’

‘Tjirp, tjirp, tjirp!’ skree al die
opgewonde mossies gelyk,
en elkeen begin uitroep wat
hulle wil hê – rooi kop, geel
snawel, groen bors, pienk
vlerke, wit stert en die res.
Regtig, jy het nog nooit in jou
lewe so 'n oorverdowende
geraas gehoor nie!

Dabble die elf het 'n slapie op haar bed gehad. Sy het haastig wakker geword en gewonder wat die verskriklike geraas was. Sy maak haar venster oop en kyk uit. Haar tuin was vol skreeuende mossies, wat na mekaar pik en die stof op roer.

‘Bly stil!’ het Dabble gesê.

‘Tjirp, tjirp, tjirp,’ het die mossies gegil. Toe sien hulle Dabble en skree hard vir haar: ‘Ons wil jou vra om vir ons iets te gee wat ons anders sal laat lyk as die hen mossies – blou bene, of pienk vlerke – of iets.’

'O, ek sal julle iets gee,
oraait!' het Dabble kwaad
gesê. 'Kom in, een vir een.'

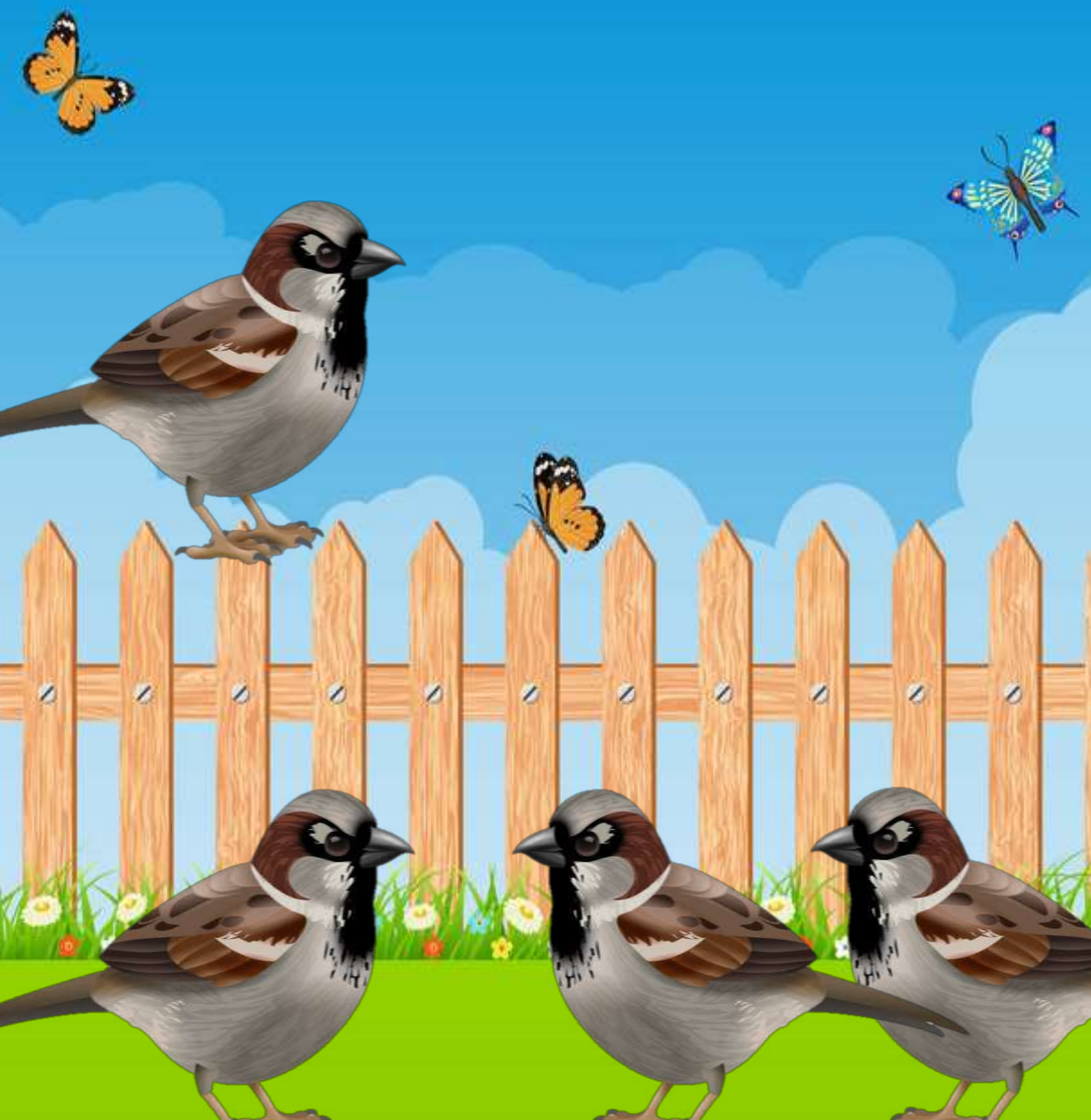
So, die mossies het een vir een by haar voordeur in gegaan – en is een vir een by haar agterdeur uit gestoot – en toe hulle uitkom het hulle klein swart borslappies onder hul ken gedra! Ja, elkeen van hulle!

'Babas! bakleierige babas, dis al wat julle is!' het Dabble gesê en maak die deur toe op die laaste een. 'En babas dra borslappe - so julle kan dit ook dra!'

En dis 'n snaakse ding, maar sedert daardie dag moet elke
haan mossie in die lente 'n swart borslap onder sy ken
dra. Jy kyk en sien!

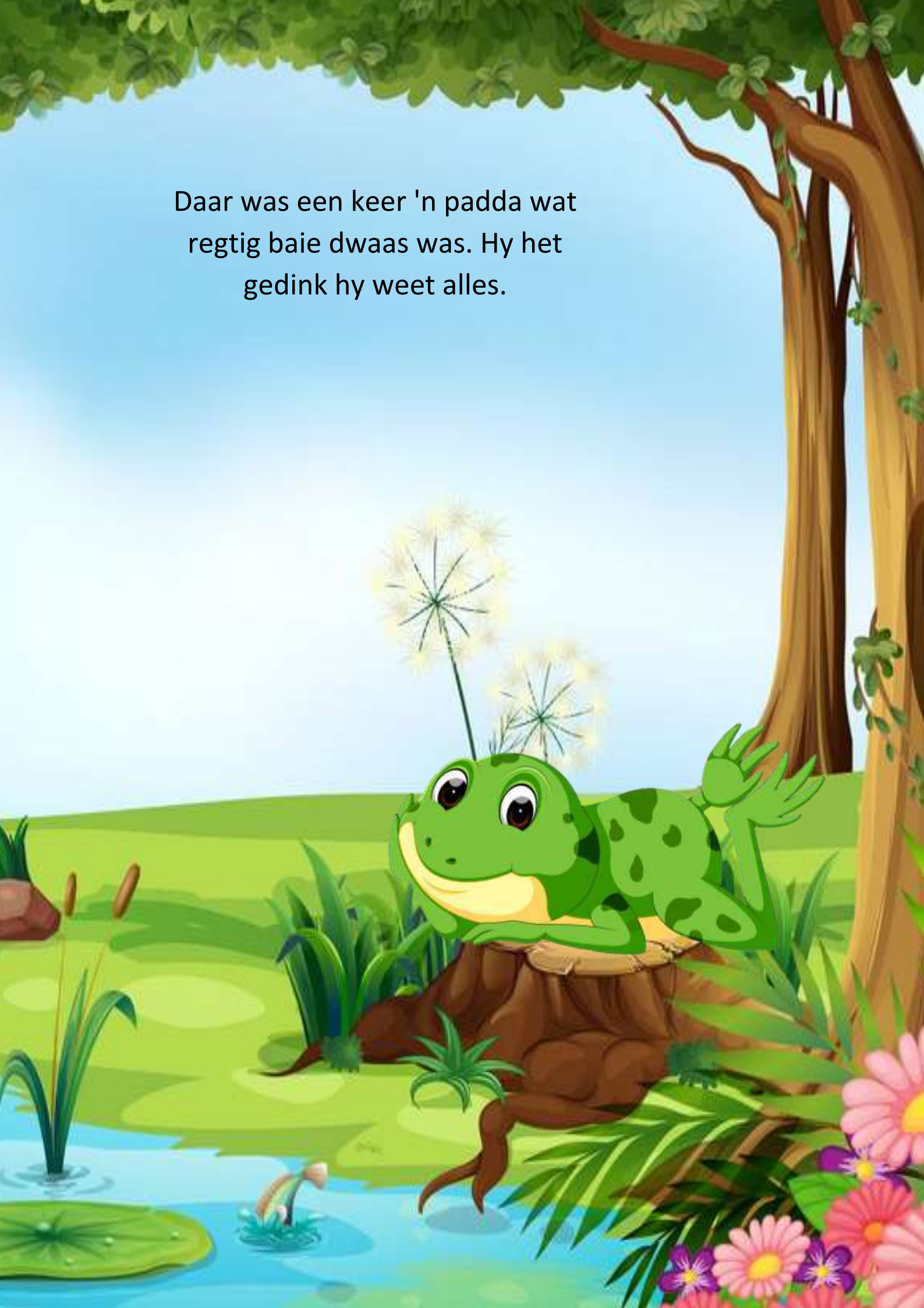
Diere Verhale

Deur Enid Blyton

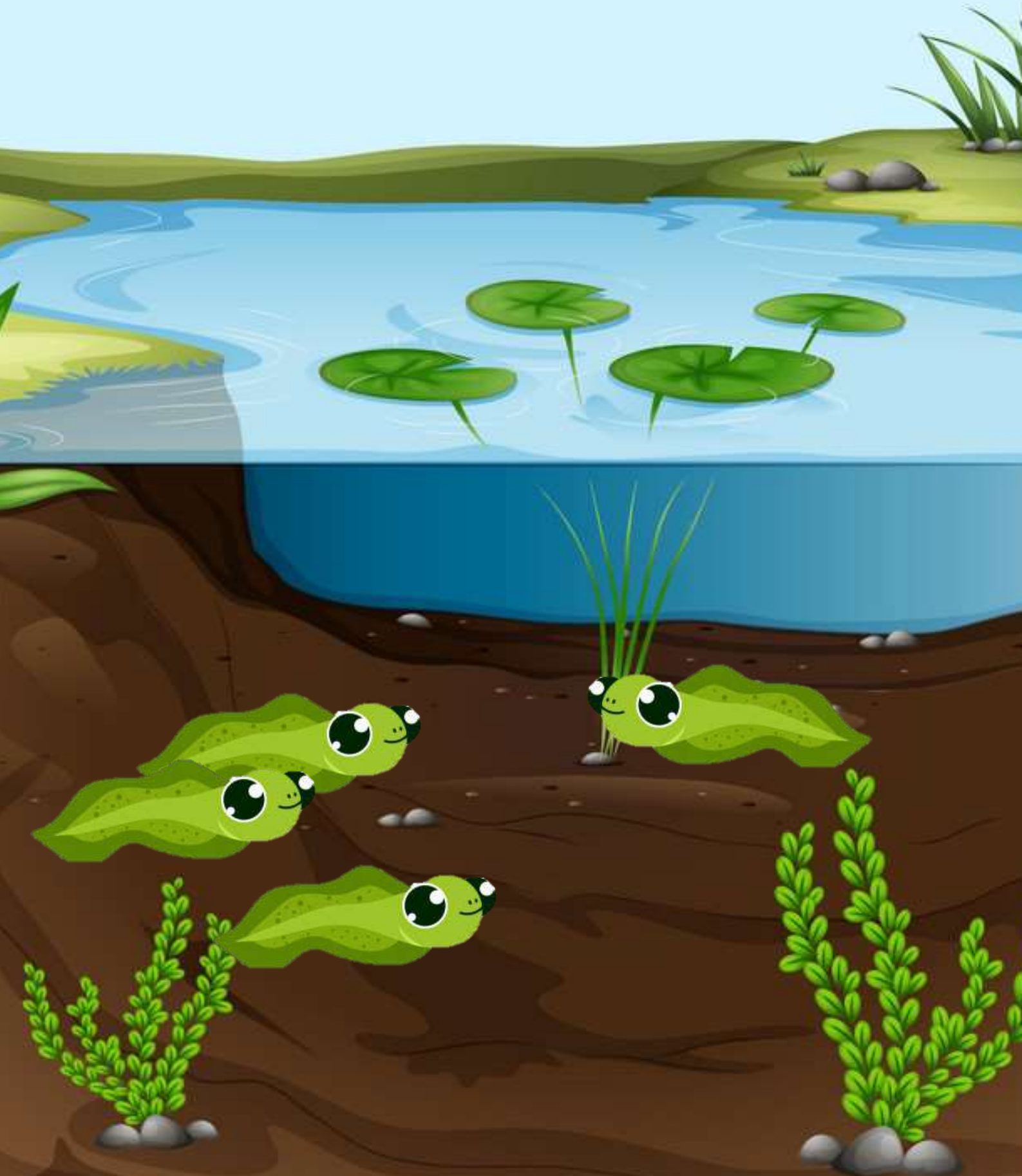
Die Dwase Padda

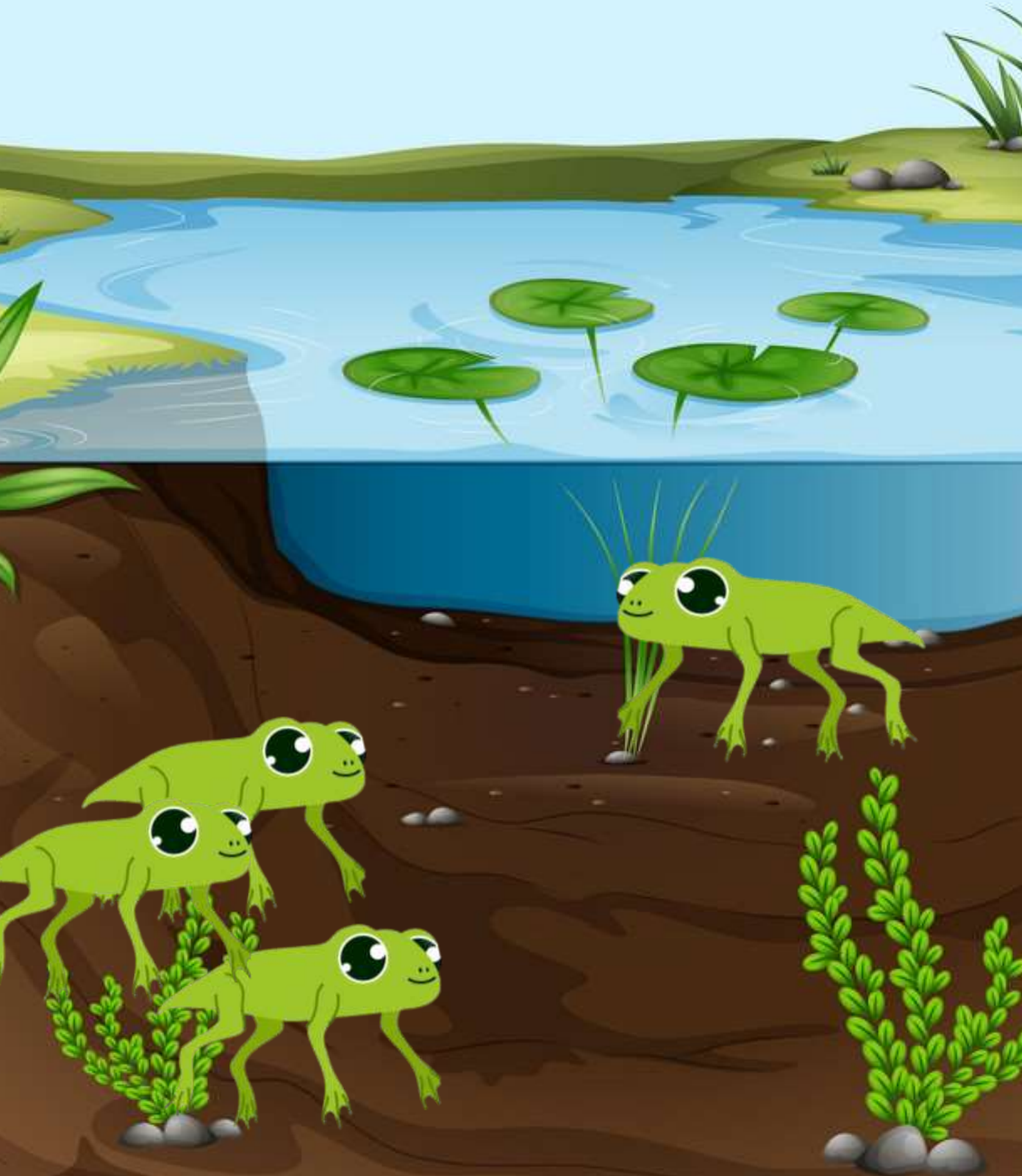
Daar was een keer 'n padda wat
regtig baie dwaas was. Hy het
gedink hy weet alles.

Toe hy 'n paddavissie was, het hy rond geswem en vir almal vertel watter nare been goed paddas is ...

... maar selfs toe hy agterkom dat hy self in 'n
padda groei, het dit hom nie laat skaam oor sy
dwaasheid nie! Nee, hy het net aangehou om so
groot praterig en dom soos altyd te wees.

In die herfs, wanneer die nagte ysig was, het die paddas begin dink om onder in die dam te gaan slaap, so hulle beweeg afwaarts in die vloeiende modder.

An illustration of two frogs sitting on a log in a pond. The frogs are green with dark spots and large, expressive eyes. The pond is surrounded by a lush green landscape with rolling hills, small pink flowers, and a large tree with thick, hanging branches. The sky is a clear, bright blue. The text is positioned in the upper right quadrant of the image.

Die paddas spring stadig uit die water en gaan na 'n paar klam klippe wat hulle geken het. Hulle het onderdeur gekruip, hul helder koperagtige oë toegemaak en daar gaan slaap. Hulle sou eers in die warm lente wakker word.

Maar die dwase padda het gedink dit is 'n mors van tyd om deur soveel maande te slaap. Hy wou nie onder 'n klip sluimer nie. Hy wou nie in die modder onder in die dam slaap nie. Nee, hy wou op en rond wees soos die hase en die muise!

‘Dis ’n dom idee om soveel van jou lewens weg te slaap!’ het hy vir die ander paddas gesê toe hulle vir hom gesê het dat dit tyd was om vir die winterslaap voor te berei. ‘Hoekom moet jy bang wees vir die winter? Wat maak dit saak as dit koud is? Ek gee nie om nie!’

‘Jy dink jy is so slim!’ het die ander paddas smalend gesê. ‘Baie goed, bly die hele winter wakker as dit jou behaag! Ons gee nie om nie!’

So, hulle het die dwase padda gelos, af geswem na die bed van die dam, hulself in die modder ingesteeek en het gou diep geslaap. Hulle het van die koue vergeet, hulle het die gebrek aan leuens en larwes vergeet - hulle het rustig en gelukkig geslaap.

Maar die dwase padder het steeds in die dam rond
geswem. Hy het gewonder waar die heen die vlieë
was wat vroeër op die oppervlak gesweef het, wat
so lekker gesmaak het.

Hy het uit die water geklim en in die sloot gaan soek.
Maar daar was geen vlieë, geen ruspes, geen slakke te
vinde nie. Die paddatjie het baie honger gevoel.

Hy is terug na die water en het hartseer rond geswem.
Miskien sal dit tog 'n goeie idee wees om te gaan
slaap. Dit was nie lekker om wakker en honger te wees
nie!

‘Nou ja, ek gaan maar in die modder slaap,’ het die dwase padda uiteindelik gesê. ‘Maar ek sal nie die hele winter deurslaap soos die ander nie. Nee, op die eerste moontlike oomblik, wanneer die son warm is, sal ek wakker word en myself weer geniet!’

Hy het gou aan die slaap geraak. Hy het die hele Desember maand geslaap, en die hele Januarie. Toe kom daar 'n warm tyd.

Die son het op die dam geskyn en die paddas het die warmte gevoel en in hul slaap geroer. Die dwase padda het dadelik wakker geword. Ag! Hoe warm het die water gevoel! Die winter was tog verby!

Hy het na die oppervlak
geswem. Dit was heerlik in
die sonskyn.

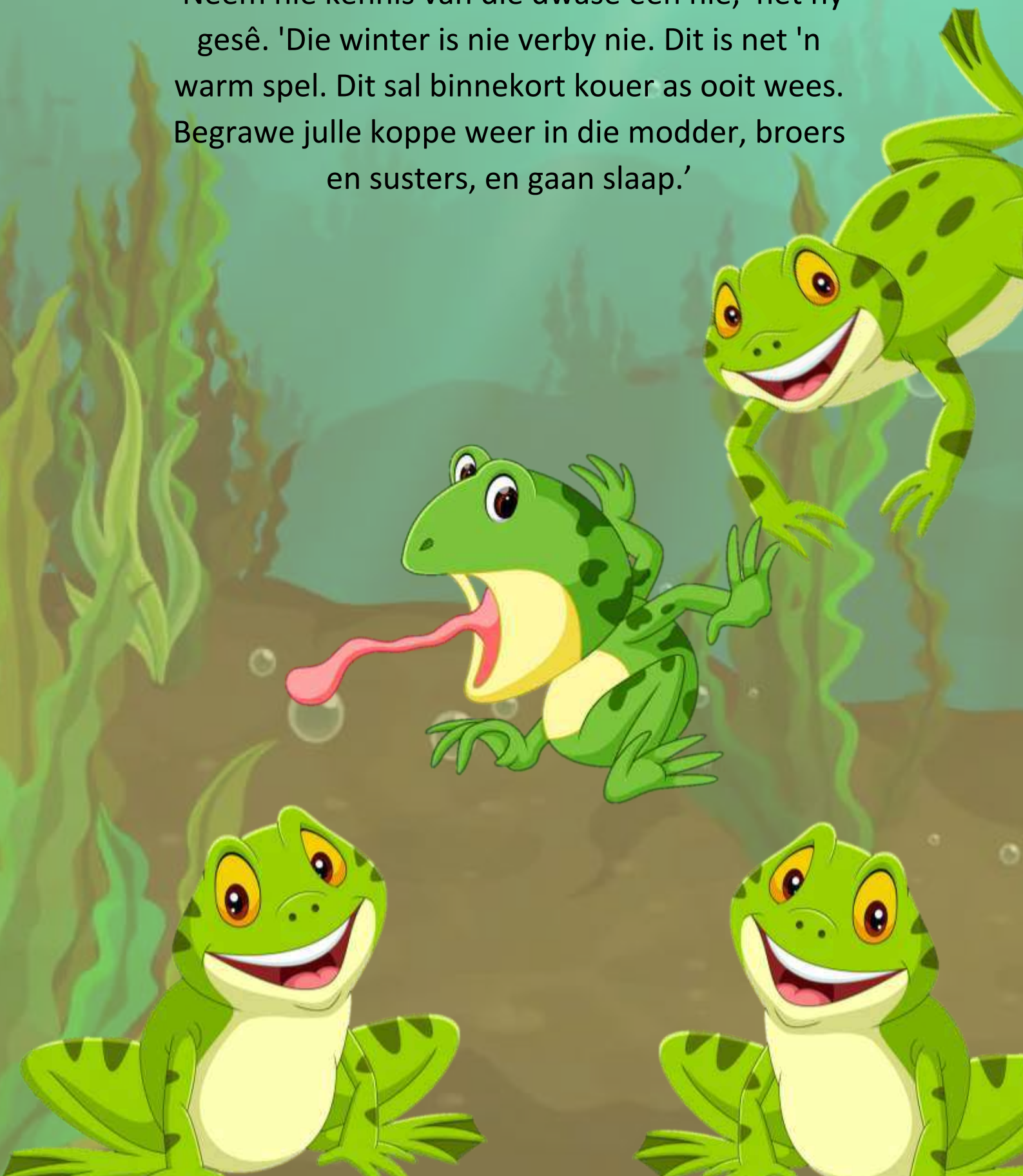
Hy het af na die modder geswem en al die ander
paddas wakker gemaak.

‘Kom!’ het hy gesê. ‘Die winter is verby! Die son
skyn. Word wakker en kom speel.’

Maar die oudste padda het, nadat hy een kyk uit die water geneem het, terug geswem na die modder.

'Neem nie kennis van die dwase een nie,' het hy gesê. 'Die winter is nie verby nie. Dit is net 'n warm spel. Dit sal binnekort kouer as ooit wees. Begrawe julle koppe weer in die modder, broers en susters, en gaan slaap.'

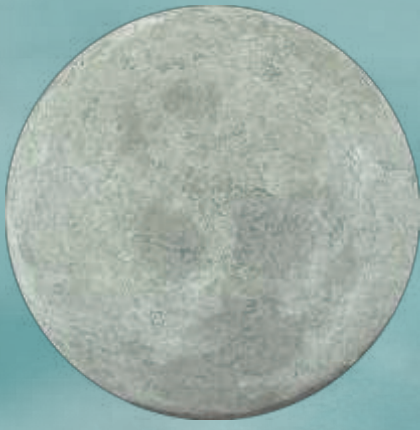
Die paddas het hom gehoorsaam – almal behalwe die dwase padda, wat baie kwaad was. Hy het alleen na die oppervlak geswem en die warm sonskyn geniet ...

... maar, toe die nag aanbreek, en die son onder gaan, het iets vreemds met die dam gebeur. Die water het hard geword in plaas van sag, en yskoud. Die dam het gevries! Die water was besig om in ys te verander! Die padder het nie geweet wat gebeur nie en hy was bang.

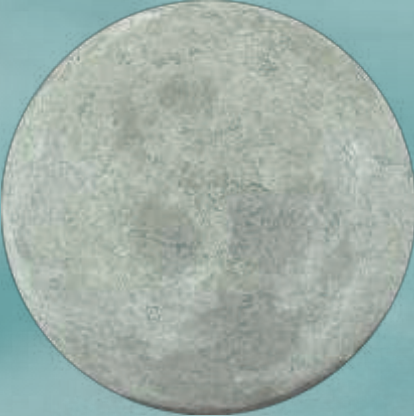
Hy het rond geswem, maar elke minuut het dit moeiliker geword.

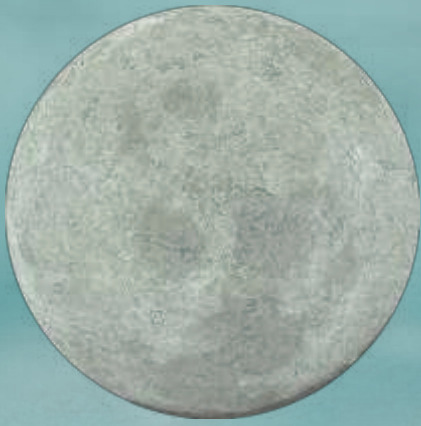
Die maan het uit gekom en op die ysige dam geskyn. Dit het geskyn op die arme dwase padde, wat nou styf vas hou in die ys wat dikker geword het. Die padde sy het sy mond oop gemaak en treurig gekwaak.

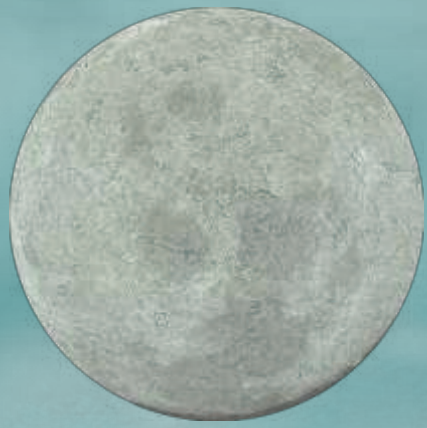
'n Verdwaalde krimpvarkie het hom
gehoor en was verras. 'n Padda wat
hierdie tyd van die jaar kwaak! Hoe kan
dit wees? Hy loer rond en sien die padda
in die ys. Hy het oor die harde dam
gestap en asem op die vas gekeerde
padda geblaas.

‘Vriend, jy lyk sleg,’ het die krimpvarkie gesê. ‘Jy sal teen die oggend dood wees tensy ek jou kan help. As ek by jou gaan lê kan ek die ys bietjie smelt. Dan moet jy hard sukkel en met jou bene uitskop, en dalk kan jy vry kom van die ys.’

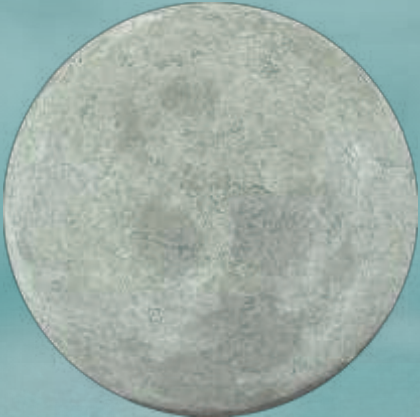
Die hitte van die krimpvarkie se liggaam het die ys effens ontdooi en die padder het gevind dat hy in staat was om rond te beweeg. Hy het sterk met sy bene uitgeskop en daarin geslaag om vry te kom.

Binne 'n sekonde spring hy op die ysige dam, en weg na die wal langs hom.

"Hier is 'n ou klip hier in die sloot," het die vriendelike krimpvarkie gesê. 'Klim daaronder en slaap vir die res van die winter, padda. Jy moet nie nou wakker wees nie.'

‘Dankie,’ het padda nederig gesê, vir die een keer was hy regtig skaam vir homself, en baie bang vir sy noue ontkoming.

Hy kruip onder die klip in, maak sy oë toe en raak diep aan die slaap.

Hy was wakker gemaak deur die gekwaak van die paddas in die dam. Dit was nou lente en hulle het almal van opgewondenheid wakker geword, bly om te dink die warm dae het weer aangebreek. Hulle het gewonder waar die dwase padda heen was.

‘Ek verwag hy het in die ys vas gevries en is dood,’ het die oudste padda met veragting gesê. 'Hy was dwaas genoeg vir enigiets!'

Dit het die dwase padda baie kwaad gemaak. Hy spring onder sy klip uit en staar onbeskof na die ou padda.

'Nee, ek was nie in die ys gevries nie,' het hy onwaar gekwaak. "Ek het 'n baie mooier winter as jy gehad!"

"O, daar is tog die dwase padda!" kwaak al die ander paddas verbaas. 'Kom in die dam en speel, broer. Kies vir jou 'n mooi vrou sodat sy vir jou eiers kan lê om tot paddavissies te groei!"

‘Ek sal 'n dammetjie kry waar geen ander paddas is nie!’ het die dwase padda gesê. ‘My vrou sal haar eiers daar lê, en ons sal weet dat al die paddavissies in ons dammetjie ons s’n is! Ons sal hulle leer om nie met ander paddavissies te praat of te speel nie!’

Daarna het hy weg gespring. Kort voor lank het hy 'n mooi klein groen padda ontmoet en haar gevra om sy vrou te wees. Toe gaan soek hulle 'n lekker dammetjie waar sy haar eiers kon lê.

Die dwase padda het 'n groot plas gevind
wat deur die reën agtergelaat was. "Dit
sal goed wees," het hy vir sy groen vrou
gesê. 'Kom saam!'

Die klein groen paddatjie het baie eiers
in die plas gelê. Die twee paddas het
tevrede daar gewoon, al het al die
paddas wat verby gekom het, het met
veragting vir hulle gelag.

Die son het warm geskyn. Die plas het kleiner geword soos die son dit droog gemaak het. Dit het nog kleiner geword. Die klein groen paddatjie het bang geword en na die groot dam gehop. Maar die dwase padder het by die jellieagtige eiers gebly en gehoop dat hulle binnekort sou uitbroei.

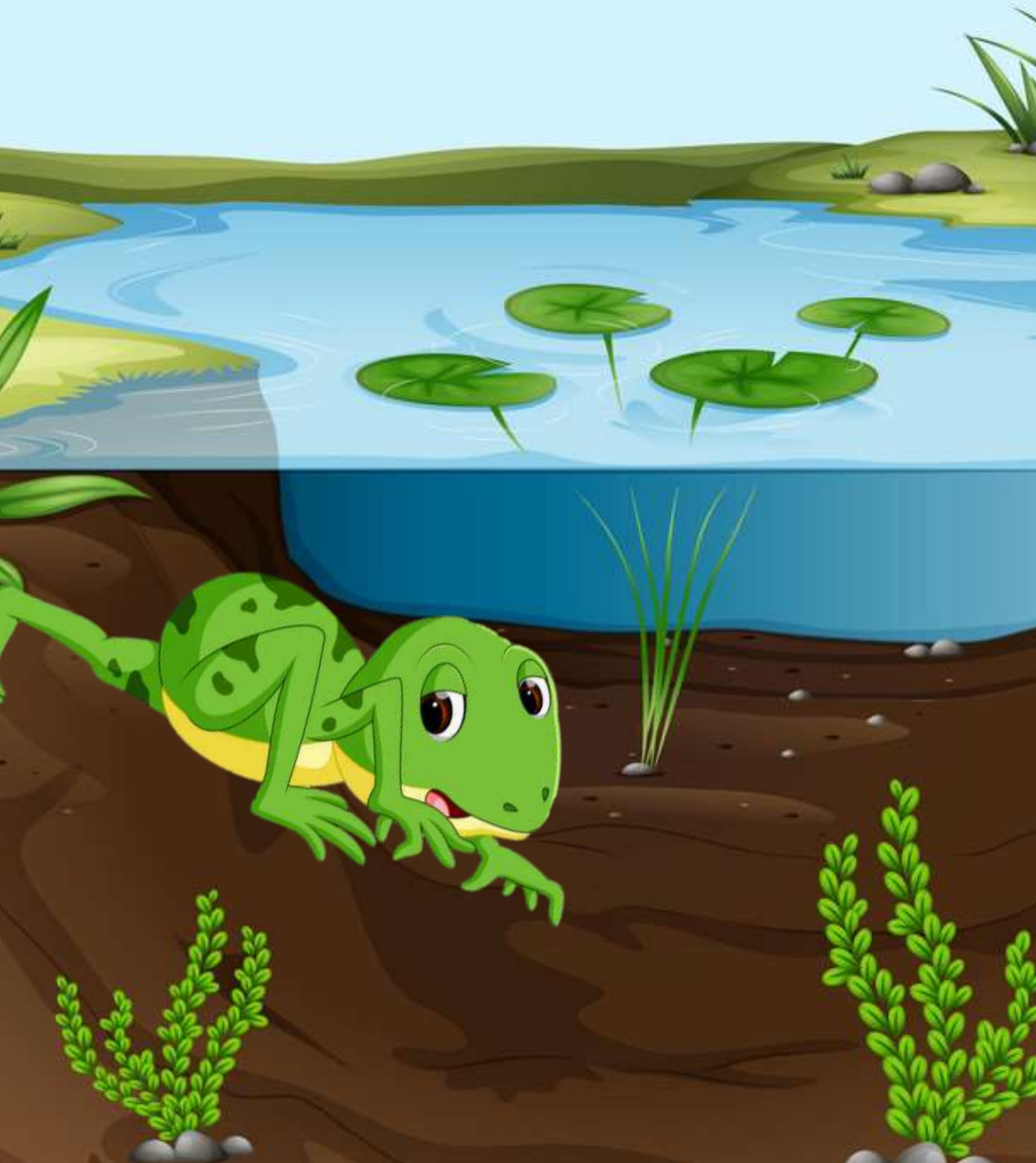
A vibrant, cartoon-style illustration of a dry landscape. In the foreground, a green frog with dark spots and a yellow belly sits on a rock, looking towards the left. The ground is a mix of brown and tan, suggesting a dry path or field. Several trees with green foliage and brown trunks are scattered across the scene. In the background, there are large, rounded brown rocks and a bright yellow sky, indicating a sunny day. The overall scene depicts a dry, arid environment.

Die plas het inderdaad baie klein geword - en toe, helaas, het dit heeltemal opgedroog! Die massa padda-eiers het ook opgedroog, en die dwase padda is in 'n gat gelos langs die laning wat na die dam gelei het. Maar steeds wou hy nie beweeg nie. Hy het gewag dat die plas weer vol word. Kort voor lank, in die baan af, kom die klip-klap geluid van hoewe.

A cartoon illustration showing a brown animal's leg stepping on a green frog. The frog is lying on its back with its mouth open, appearing to be in pain or dead. The background features a rocky landscape with green bushes and trees under a yellow sky. The text is positioned in the upper right quadrant of the image.

Die ou plaasperd het gekom. Sy het nader aan die gat gekom - nader en nader. Een van haar groot hoewe het op die massa gedroogde padda-eiers getrap en 'n ander het die beangste padda amper in stukke plat gedruk. Hy het uit die pad gespring en net sy agtervoet het seergekry.

Vol vrees huppel hy weg na die dam en spring in die koel water. Sy voet was seer en hy het sy eiers verloor – hulle sou nooit nou uitbroei nie. Hy was skaam en ellendig.

‘Hier is die dwase padda weer terug,’ het al die ander paddas gekwaak. Wel, broer, het jou eiers uitgebroei in paddavissies in daardie plas? Het jy vir hulle gesê om nie met ons kleintjie te praat nie?’

Die dwase padda het niks gesê nie. Hy het af gesak in die modder en daar gaan lê, met sy seer voet.

Ek is inderdaad dwaas, dink hy by homself. Ek het gedink ek weet alles, maar ek het niks geweet nie, ek sal in die toekoms nederig wees en luister na wat die ander sê.

Nou is hy nie meer trots en dwaas nie. Hy doen wat vir hom gesê word. Hy luister na die ouer paddas. Hy word wys en nederig. Binnekort sal hy nie meer as die dwase padda bekend staan nie.

Maar jy sal hom altyd aan sy linker agtervoet
kan uit ken. Dit het beter geword, maar dit het
krom geword, so as jy 'n padda met so 'n voet
sien, sal jy weet dat hy eens die dwase
paddatjie was!

A stylized lightbulb logo where the bulb is a circle with radiating lines, and the base is a vertical line with a zigzag pattern. The entire logo is filled with a rainbow gradient from purple at the top to red at the bottom.

THINK
DIGITAL ACADEMY

